

JK 103 / 122 CO JIŽ DÁVNÍ PROROCI

Předehra 1

Předehra 2

JK 122

1. Co již dávní proroci / lidem zvěštovali, / Duchem svatým pohnuti / viděti si přáli, /
Krista Pána vtělení / v život Panny čisté, / toho jsme se dočkali / v tomto čase jistě.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné / jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. /
Od věků neslychaná / milost tak přehojná, / aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

3. Obať k nám svou vlídnou tvář, / přežádoucí Pane, / ať se hříchů odřeknem, / v lásce
přebýváme. / Převznešený hosti náš, / přijď k nám ve svátosti, / navštiv duše pokorné /
z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili, / o milost prosíme, / již jsme nezasloužili; / k tobě se modlíme: /
učiň pro své vtělení, / všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změňme, / jako věrní sluhové / Pána vyčkávejme. /
Stále stojí u dveří, / ustavičně tluče, / zda by našel čistý dům / u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci
mějme. / Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě / v nebi
věčnou radost.

JK 222 NESEM VÁM NOVINY

Con ped. man.

Con ped.

Předehra 1 Předehra 2

2. Syna porodila čistá Panna, / v jesličky vložila Krista Pána, [: jej ovinula a zavinula :] plenčičkama.

3. Andělé nebeští k němu přišli / a také pastýři hned se sešli, [: jeho vítali, jeho chválili, :] dary nesli.

4. My také, křesťané, nemeškejme, / k těm svatým jesličkám pospíchejme, [: Ježíše svého, Pána našeho :] přivítejme.

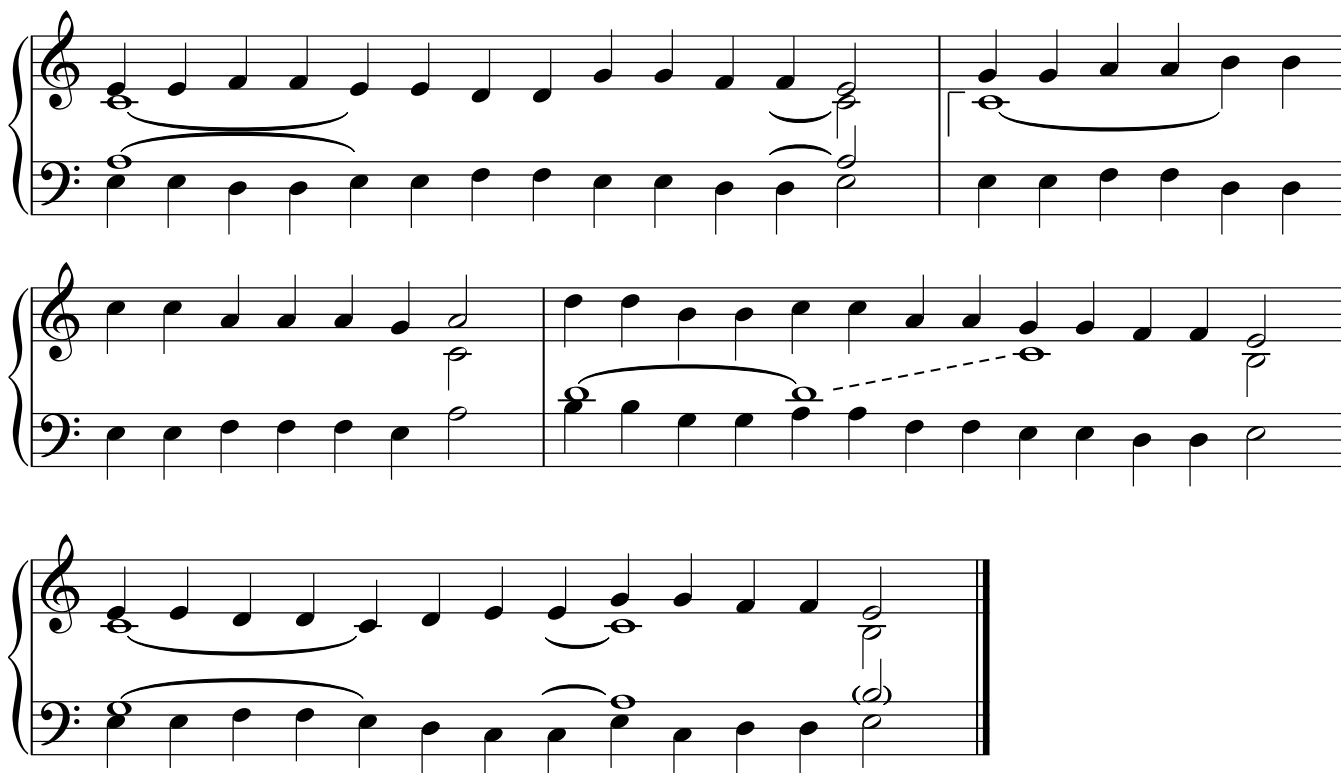
5. Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný, / který ses narodil z čisté Panny; [: pohlédni na nás a přijmi od nás :] tyto dary.

6. Z nebe jsi sestoupil z pouhé lásky, / krásné Jezulátko, kvítku rajský; [: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :] celý krásný.

7. Přijmi ty nábožné dary od nás, / milostivý Králi a Pane náš; [: svoje poddané, tobě oddané :] ty dobře znáš.

8. Děkujem ti za tvé narození, / které nám přineslo vykoupení, [: na které jistě čekalo lidské :] pokolení.

JK 307 KRISTUS, PŘÍKLAD POKORY

1. Kristus, příklad pokory, / náš Pán milostivý, / Otce svého Syn milý /
a jednorozený, / pro hříšného člověka / ráčil býti chudý / a byl na tomto světě / velmi
ponížený.

2. V chudé chýši pastýřské / se z Panny narodil, / celý život v chudobě / a v strasti
mnohé žil. / V cizím kraji matička / jej milá skrývala, / bezživotí dítěte / když zloba
hledala.

3. Na poušti byl pokoušen / a od svých nepoznán, / pohaněn a opuštěn / a v ruce
hříšných dán. / Vše to z lásky k člověku / zde v světě podstoupil, / Otce svého
poslušný / až k smrti kříže byl.

4. Zimu, horko, žízeň, hlad, / všechnu lidskou bolest / on přijal za Adama, / trpěl tak
jeho trest. / V potu tváře, v soužení, / v slzách jest pracoval / a tak věčného chleba /
svým synům dobýval.

5. S pláčem ovci hledaje, / která se ztratila, / když našel, ji s milostí / vzal na svá
ramena. / Dobrý pastýř, svým ovčím / on věčný pokrm dal / a za své stádo milé / sám
se na smrt vydal.

6. S křížem svým dobrovolně / se k oběti bere. / Tak vezmi i ty svůj kříž / a zapři sám
sebe; / jako Kristus trpěl rád, / nežádal shovnění / od Boha Otce svého / pro naše
spasení.

7. Jezu Kriste, síly dej, / ať tobě stačíme, / trpělivě s křížem svým / tvou cestou
kráčíme / v nebes věčnou blaženost, / kde sídlo svoje máš / a tam s Otcem od věků /
vždy v slávě přebýváš.

JK 301 ACH MŮJ NEJSLADŠÍ JEŽÍŠI

Obě přede hry buďto s pedálem nebo hrát prodlevu levou rukou o oktávu výše.

Vstup

1. Ach, můj nejsladší Ježíši, / ty dárce žití mého, / zdroj blaha plyne v hojnosti / mně z hlubin srdce tvého. /
Můj Pane, věčná láska tvá / vše živí, zachovává / a ze všech tvorů nejvíce / nám milostí svých dává.

2. Tys přišel, abys zachránil / ty ovce, které hynou, / a krví platíš velký dluh, / který byl jejich vinou. / Kam
zbloudily od tvé cesty, / tam za nimi přicházíš / a nástrahy všech nepřátel / mocí své lásky maříš.

Před evangeliem

3. Má láska, na kříž přibitá / i ranami mých hříchů, / ty stále ke mně promlouváš; / dost nebude mých díků /
za kříž, to světlo v temnotách, / jež život znovu vrací, / za každý den tvé štědrosti, / jež z tvých ran vykrvácí.

Obětní průvod

4. To však ti ještě nestačí, / chceš nadto dávat Otci / i bolest ducha s krví svou / a zůstat bez všech posil; / být
od něho též opuštěn / ve svém posledním boji, / říct Dokonáno! před Matkou, / jež blízko kříže stojí.

P

řijímání

5. Zde na oltáři znovu se / tvá oběť zpřítomňuje, / chceš s námi být po všechny dny, / to je tvá svatá vůle. /
Spolu s tebou, veleknězem, / slavíme nekravě, / co na Golgotě vykonals / nám k spáse, Otci k slávě.

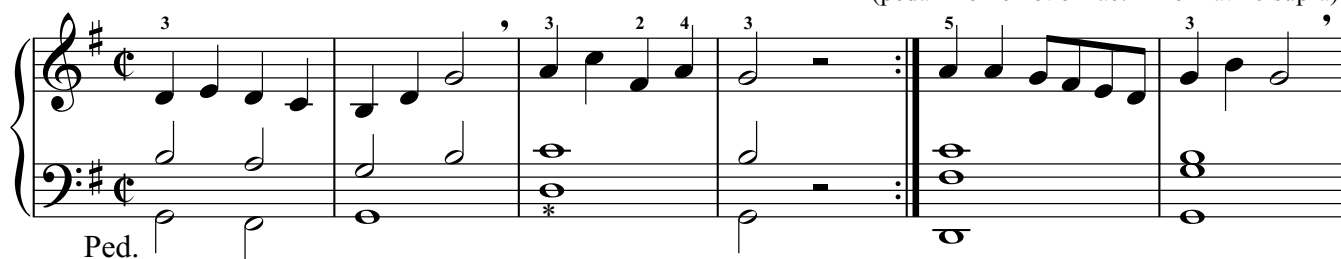
6. Žít máme tak, jak ty jsi žil, / proto nás sytíš chlebem; / ten chléb je živé tělo tvé, / bez něj žít nedovedem. /
Ty jsi kmen a já ratolest, / mám všechno jenom z tebe, / přijď ke mně, dobrý Ježíši, / v tobě je předzvěst nebe.

Závěr

7. A k poslednímu setkání, / až budeš vážit mé dny, / chci přinést všechnu lásku svou, / ty na ni, Pane,
shlédni. / Dej, aby byla silnější / než všechny moje chyby, / a odměň ji svým dědictvím, / jak jsi všem věrným
slíbil.

JK 404 RADUJ SE A VESEL

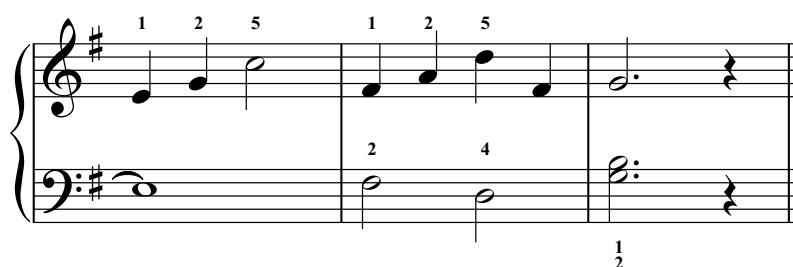
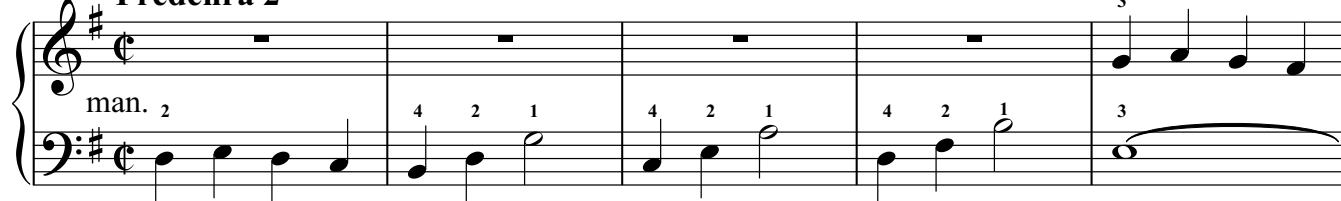
(pedál kromě not označ. * lze hrát i 8 supra)

Předehra 1

Předehra 2

1. Raduj se a vesel, všechno stvoření, / vítěj Krista Pána slavné vzkříšení. /
Aleluja zpívejme, / Bohu díky vzdávejme, / Spasitele svého všichni vítějme!
2. Sbory nebes duchů, s námi plesejte, / vítěznému Kristu slávu zpívejte! /
Aleluja přeslavné, / které v církvi Páně zní, / ať i vroucně jásá v nebes svatyni!
3. Raduj se a vesel, Panno Maria, / velká tvoje žalost nyní minula; /
spatříš syna milého / v blesku světla jasného, / přivineš ho k srdci opět živého.
4. Rcete, zbožné ženy, co jste viděly, / když jste časně zrána k hrobu dospěly? /
Anděl se nám ukázal, / ten nám slavně zvěstoval, / že Pán vlastní mocí právě z mrtvých vstal.
5. Až v den soudu všichni z mrtvých vstaneme, / dej, ať s tebou, Kriste, věčně živi jsme! /
S nebešťany navěky / před tvým trůnem plesáme, / aleluja slavné tobě zpíváme!

PŘEDEHRA

1. Přijď, ó Duchu přesvatý, / rač paprsek bohatý / světla svého v nás vylít. / Přijdi, Otče nebohých, / dárce darů přemnohých, / rač nám mysli osvítit.
2. Božský Utěšiteli, / něžný duší příteli, / rač nás mile zotavit. / V práci libý pokoji, / smířiteli v rozbroji, / rač nás v pláči utiшит.
3. Světlo duši blažící, / srdce v tebe věřící / rač milostně naplnit. / Člověk bez tvé pomoci / slábne a je bez moci, / vše mu může uškodit.
4. Viny z duší našich smaž / a vyprahlá srdce svaž, / raněné rač vyhojit. / Srovnej, co je zkřivené, / zahřej, co je studené, / a nedej nám zabloudit.
5. Rač nás, v tebe věřící, / vroucně tebe prosící, / dary sedmi podělit. / Uděl v ctnosti prospěchu, / v smrti dodej útěchu / a dej v radost věčnou vjít.